

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 329-1914)

Originalt emne

Gadefejning

Renlighed, Offentlig

Uddrag fra byrådsmødet den 25. marts 1915 - side 8

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 329-1914)

Besværing fra Ejerne af Ejendommene Frederiksalle Nr. 22-36 over, at der er paalagt dem Forpligtelse til Gadefejning.

Magnus Nielsen gennemgik denne Sags historiske Udvikling. Den Jord, som ligger foran disse Bygninger, og som af disses Ejere anvendes til Haver, tilhører Kommunen, som har tilladt Beboerne Brugsret, dog saaledes, at Tilladelsen til enhver Tid kan tages tilbage. Ligeledes har Kommunen tilladt hver enkelt af Husejerne indtil videre at have sin særlige Udgang til Frederiksalle fra sit Hus, medens de ellers kun har Krav paa en eneste Indgang til Husrækken ved Thyragade, og en ved Dagmarsgade. Nu har Husejerne paa det bestemteste nægtet at foretage Gadefejningen af Frederiksalle foran disse Ejendomme, og de er ikke til at faa dertil med det Gode. Sagen har staaet længe paa, og for nu at faa en Ende derpaa, foreslaar Brolægningsudvalget efter dets Sagfører Krag Møllers Raad, at man skal anvende sin Ret overfor de Genstridige til at lukke de enkelte Adgange, de har til Frederiksalle og kun tillade de to førnævnte Adgange, fælles for alle Beboerne, og saa inddrage Jorden, hvorpaa de har Haver, og muligvis anvende denne Plads til Stenoplagsplads eller lignende. Dette kan maaske nok se noget haardt ud. Men hvorfor skal disse Grundejere have Ret til at unddrage sig Forpligtelser, som alle andre Grundejere i Byen har? Ret skal være Ret, og vi maa have denne Sag ordnet.

Formanden mente, at naar Ret skulde være Ret, saa kunde man ikke tvinge de paagældende Grundejere til en Forpligtelse, de faktisk ikke har. Dette at true med at ville anvende det paagældende Grundstykke til Stenoplagsplads syntes nærmest at være en mild Form for Pengeafpresning! Men man kan jo naturligvis hævde sin Ret til at lukke af for de særlige Adgange til Frederiksalle, og henvise alle Beboerne til de to Indgange ved hver sin Ende af Husene.

Marthin Hansen mente, at Forpligtelsen til at feje Gaden fulgte af Brugsretten af Haverne. Hvorledes mon det forholdt sig med de to nyere Ejendomme, der var bygget helt ud til Gaden paa Forhavens Grund? Vil disse Grundejere heller ikke feje?

Jakob Jensen mindede om, at dette var en gammel Sag, som havde været til Behandling i Byraadet for 12-15 Aar siden. Den Gang havde Grundejernes Sagfører tilraadet dem at feje som Vederlag for Haverne. Men det kaldte de et daarligt Raad. Vi forlanger jo ikke mere af dem, end vi forlanger af alle andre Grundejere, og der er aldeles ingen Grund til at give dem en Særstilling. Byraadet er i sin gode Ret til at tage Haverne fra dem, hvis de ikke vil paatage sig Fejningen. De udflyttede Ejendomme er bygget paa Kommunens Grund, som blev solgt paa meget favorable Vilkaar, vist en halv Snes Kroner pr. Kvadratalen. Og det blev henstillet til de øvrige Grundejere, at de kunde faa deres Forplads paa de samme Vilkaar. Vi har stillet os meget imødekommende, og der er ingen Grund til, at vi skal finde os i at blive drevet Halløj med. Han henstillede, at man fulgte Brolægningsudvalgets Forslag.

Formanden hævdede, at disse Grundejere faktisk var anderledes stillet end Byens andre Grundejere, idet de ikke havde Grund ud til vedkommende Gade. Han kunde gaa med, at man opsagde dem Brugsretten til Haverne og henviste dem til de to Indgange. Men han kunde ikke være med til vilkaarligt at genere dem, fordi de holdt paa deres Ret.

Simonsen mente, at disse Grundejere maatte være nogle rædsomt krakilske Mennesker, siden de ikke vilde gaa ind paa saa gunstige Betingelser, som her blev budt dem. Kunde man ikke lade dem vide, at Haverne vil blive spærret for dem og udlejet til andre, som saa kan faa Brugsretten deraf, blot ved at overtage Forpligtelsen til Gadefejningen derfor. Om der kunde komme nogle Forviklinger angaaende de Træer og Planter, som de nuværende Brugere havde plantet, vidste han ikke.

Jakob Jensen kunde ikke tro, at det kunde være Byraadets Mening at ville holde Stadsgartner til at holde disse Haver i fin Stand, naar de blev frataget de nuværende

Brugere. Nej, lad os anvende Pladsen til Stenoplag o. 1., som vi har Ret til, saafremt Grundejerne ikke vil komme til Fornuft.

Indstillingen vedtoges.

